

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3417

гр. Варна, 15.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Мария К. Терзийска
Ралица Ц. Райкова

като разгледа докладваното от Марин Г. Маринов Въззивно гражданско дело № 20223100501934 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба вх.№ 44773/01.07.2022 г. на „ИЗТОК ИНВЕСТ 96“ ЕООД, ЕИК 200228575, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „История Славянобългарска“ № 7 чрез пълномощника адв. М.Т., против решение № 1852/09.06.2022 г., постановено по гр.д.№ 8056/2021 г. на ВРС, 48-ми състав, /поправено с решение № 2510/27.07.2022 г./, с което са отхвърлени като неоснователни следните предявени от жалбоподателя искове срещу С. А.. М., ЕГН *****, общ. *****: 1/ иск с правно основание чл. 240 от ЗЗД за заплащане на сумата от 15 000 лева, претендирана като дължима по договор за заем от 06.06.2016 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 08.06.2021 г. до окончателното заплащане; 2/ иск с правно основание чл. 86 от ЗЗД за заплащане на сумата от 6083.35 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 15 000 лева, за периода от 06.06.2017 г. до 04.06.2021 г.; 3/ в условията на евентуалност иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 15 000 лева, при твърдение за получаването ѝ без основание от ответника, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 08.06.2021 г. до окончателното заплащане.

В жалбата си въззивното дружество, представлявано от адв. М.Т., излага становище за неправилност на обжалваното съдебно решение. Оспорва решаващия извод на съда, че не са установени предпоставките на сключен неформален договор за заем между страните по делото. Твърди, че по силата на представения по делото запис на заповед от 06.06.2016 г. С. А.. М. се е задължил безусловно да върне на жалбоподателя сума в размер на 15 000 лева при уговорен падеж на задължението – 06.06.2017 г. Излага, че въпреки обявяването на процесния запис на заповед за нищожен с влязло в сила решение на гражданския съд, поради нарушаване императивната разпоредба на чл. 486 ТЗ, то менителничният ефект губи само функцията си на годно извънсъдебно изпълнително основание, но не и своята правна и доказателствена стойност като частен писмен документ, изхождащ от

страната, която го е съставила и подписала. Като се позовава на цитирана практика на ВКС, жалбоподателят твърди, че обявеният за нищожен запис на заповед може да служи като доказателство за възникнало между страните каузално правоотношение, да служи като разписка за получена сума, както и като доказателство за водени между страните преговори. Сочи, че макар в представената по делото разписка да не е изрично обозначено, че физическото лице, предаващо сумата, действа в качеството си на управляващ и представляващ „ИЗТОК ИНВЕСТ 96“ ЕООД, между страните няма спор, че към датата на предаване на сумата това лице е управител на въззивното дружество. В допълнение сочи, че в записа на заповед ответникът се е задължил да върне идентична по размер сума на лицето, което му я е предало, като изрично е посочено, че лицето ще я получи в качеството си на управител на „ИЗТОК ИНВЕСТ 96“ ЕООД. Счита, че при липса на възражения за наличие на самостоятелни облигационни отношения между ответника и физическото лице, предало сумата, то следва да се приеме, че след задължаването на ответника да плати идентична по размер сума на ищеца между тях е налице договор за заем, по който е доказан факта на предаване на сумата. Твърди се, че действителното предаване на процесната сума се установява, както от представената и подписана от ответника разписка, така и от заключенията по приетите по делото съдебно-счетоводни експертизи, съгласно които въззивното дружество е имало касови парични наличности, с които да изпълни задължението за предаване на сумата по сключения договор за заем, а изпълнението му е не е могло да бъде отразено в подадените ГОД към НСИ за 2016 г и ГДД по чл. 92 ЗКПО за 2016 г. предвид вида на бланката, която се е използвала към 2016 г. Поради изложеното, въззивното дружество намира предявените главни искове за основателни и моли за отмяна на първоинстанционното решение и за тяхното уважаване в цялост, съответно за уважаване на предявения в условията на евентуалност иск, както и за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна С. А. М., представлявана от адв. Н.В. и адв. Р. Д., в депозирания в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК отговор оспорва подадената въззивна жалба като неоснователна и необоснована. Излага, че аргументите на жалбоподателя за наличие на каузални правоотношения между страните не почиват на житейската логика, тъй като към 06.06.2016 г., когато е подписан процесният запис на заповед и предоставена сумата от 15 000 лева, ответникът е встъпил в трудови правоотношения с ищцовото дружество, току що завършил средното си образование, без източник на доходи или някакво друго имущество, като предоставянето на посочената сума без обезпечение и без гаранция е лишено от логика. Твърди, че поведението на въззивното дружество, освен нелогично, осъществява и състав на непозволени от закона деяния, за което е подаден сигнал до Варненската прокуратура. Сочи, че видно от представени решения на Районен съд – Карнобат, въззиваемият не е единственият, спрямо който са предявени подобни претенции, тъй като от цитираните съдебни актове се установява, че ищецът е претендирал от най-малко още пет свои бивши служители заплащане на суми с твърдения за сключен договор за заем въз основа на издадени от ответниците разписка и запис на заповед за 15 000 лева.

Счита, че отхвърлянето на предявените искове се основава на събраните по делото доказателства и преценката им поотделно и в съвкупност. Сочи се, че с въззивната жалба се навеждат нови факти и твърдения, възможността за което се е преклудирала. Като се позовава на цитирана практика на ВКС, сочи, че нередовният запис на заповед може да има характер на разписка за получаване на заетата сума, но само в определени хипотези, напр. когато каузата за получаването ѝ е включена в съдържанието на абстрактната сделка, което в случая не е налице. Сочи, че редовният запис на заповед също не

доказва реалното предаване на заета сума, което се установява с други доказателства, каквито по делото не са събрани. Като твърди, че не са установени предпоставките на сключен договор за заем между страните, моли за потвърждаване на първоинстанционното решение, с което са отхвърлени предявените искове, както и за присъждане на разноски.

Жалбата е редовна и допустима, подадена е от лице, легитимирано с правен интерес от обжалване на решението на ВРС. Същата съдържа изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК.

Не са направени доказателствени искания.

Съдът констатира, че депозираният отговор на въззивната жалба от С. А.. М., е подаден от адв. Н.В. и адв. Р. Д., за които по делото се съдържат доказателства за надлежно учредена представителна власт за процесуално представителство само за първата инстанция, поради което на въззиваемия следва да се дадат указания за представяне на доказателства за учредена в тяхна полза представителна власт за въззивното производство, съответно действията по подаване на отговор на въззивната жалба да се потвърдят. Освен това, подаденият отговор съдържа само един подпис, като не е обозначено на кой от двамата процесуални представители е той, която нередовност също следва да бъде отстранена.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 267, ал. 1 от ГПК, съставът на ВОС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по възз. гражд. дело № 1934/2022 г. на 12.10.2022 г. от 13.30 часа, за която дата и час да се уведомят страните.

УКАЗВА на С. А.. М. в срок до първо съдебно заседание да представи доказателства за надлежно учредена представителна власт на Н.В. и адв. Р. Д. за подаване на отговор на въззивната жалба, като посочи от кой от двамата същият е подписан, съответно да потвърди действията по подаване на отговор на жалбата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____